

08-14.05.2009 / **Józef Banach** / **Gazeta Finansowa**

Niemiecka spółka, która otrzymała zwrot VAT po półrocznym terminie, otrzyma odsetki – uznał Naczelny Sąd Administracyjny w decyzji z 21 kwietnia 2009 r. (sygn. I FSK 96/08). Postanowienie NSA oznacza, że niezarejestrowane w Polsce jako podatnicy VAT firmy z obcych państw będą mogły ubiegać się o odsetki, jeśli polski fiskus spóźnił się ze zwrotem podatku. Sąd, podejmując decyzję powołał się na art. 21 ust. 7 poprzedniej ustawy o VAT. Zgodnie z nim, różnicę podatku niezwróconą przez urząd skarbowy w terminie traktuje się jako nadpłatę podlegającą oprocentowaniu w rozumieniu przepisów Ordynacji podatkowej. Problem powstał wskutek błędnej interpretacji obowiązków skarbowki wynikających z art. 75 § 1 i 2 Ordynacji podatkowej. Zgodnie z nim, prawo do złożenia wniosku o stwierdzenie nadpłaty przysługuje wyłącznie podatnikowi. Zdaniem fiskusa, podmiot zagraniczny ubiegający się o zwrot VAT nie jest traktowany jako podatnik, a jedynie jako „podmiot uprawniony” do zwrotu podatku od towarów i usług. Idąc tym tropem, podmiot zagraniczny nie miałby statusu strony, występując o odsetki powstałe wskutek spóźnionego zwrotu VAT. Wyrok NSA, sugeruje, że to błędna interpretacja. Jeśli okaże się, że fiskus często zaniedbywał sprawę zwrotu VAT zagranicznym spółkom, wyrok sądu może oznaczać spore obciążenie dla budżetu.

komentarz: Józef Banach

Zdaniem organów skarbowych, przepisy określające przypadki, warunki i tryb zwrotu podatku dla podmiotów uprawnionych, niebędących podatnikami w rozumieniu ustawy o VAT, nie zawierają przepisu, który wprowadzałby oprocentowanie ustawowe od niewypłaconych w terminie 6 miesięcy kwot zwrotu podatku. W ich opinii, na podstawie tych przepisów nie można uznać że niedokonanie zwrotu podatku VAT podmiotowi zagranicznemu w terminie stanowi nadpłatę. Zgodnie bowiem z art. 75 § 1 i 2 Ordynacji podatkowej prawo do złożenia wniosku o stwierdzenie nadpłaty przysługuje wyłącznie podatnikowi, a w opinii organów, podmiot zagraniczny ubiegający się o zwrot VAT nie jest traktowany jako podatnik, lecz jako „podmiot uprawniony” do zwrotu podatku od towarów i usług. Tymczasem zgodnie z powszechnie

akceptowanym stanowiskiem w doktrynie, status strony mają te podmioty, które wykazując się swoim interesem prawnym żądają czynności organu podatkowego, do których czynność organu podatkowego się odnosi, lub których interesu prawnego dotyczy działanie organu podatkowego. Należy więc w pełni podzielić stanowisko sądu, zgodnie z którym, organy nie mogą odmawiać wnioskodawcom przyznania statusu strony postępowania w przypadku rozpatrywania wniosku podmiotu o wypłatę oprocentowania od dokonanego zwrotu podatku VAT. Sam zwrot podatku VAT dla podmiotu uprawnionego w rozumieniu przepisów w sprawie zwrotu podatku VAT niektórym podmiotom, jest bowiem sprawą należącą do właściwości organów podatkowych. Zatem należy do niej stosować przepisy Ordynacji podatkowej. Ponadto należy pamiętać, że oprocentowanie zawsze dzieli los należności głównej i jest z nią nierozzerwalnie związane, dlatego także do kwestii oprocentowania z tytułu nieterminowego zwrotu podatku VAT, w sytuacji gdy brak jest przepisów szczególnych w tym zakresie, należy stosować przepisy Ordynacji podatkowej, a szczególnie rozdziału 9– „Nadpłata”, gdzie art. 76 b nakazuje do zwrotu podatku stosować odpowiednie przepisy tego rozdziału.